

«ΥΠΟΚΡΙΤΑ»

Υποκρισία. Το μεγάλο πρόβλημα του μεταπτωτικού ανθρώπου.

Αναμάρτητοι(;) λοιπόν οι υποκριτές.

Τη στιγματίζει ο Χριστός, γιατί

- i. είναι λανθασμένη διάγνωση της πραγματικότητας,
- ii. η συνείδηση δυσλειτουργεί,
- iii. ανακριβείς οι ενδείξεις της,
- iv. είναι επικίνδυνη για την πνευματική ζωή του ανθρώπου,
- v. του στερεί τη δυνατότητα διόρθωσης,
- vi. τη μετάνοια δηλαδή,
- vii. οδηγεί τον άνθρωπο σε λανθασμένη κατεύθυνση ζωής.

Ο Χριστός όμως

- i. προχωρεί και σε θετικά μέτρα,
- ii. αφαιρεί τα προσωπεία,
- iii. βοηθά έτσι τους ανθρώπους να δουν κατάματα την πραγματικότητα,
- iv. επισκεύαζε και,
- v. διόρθωνε οι συνειδήσεις των ανθρώπων, για
- vi. να λειτουργούν σωστά και
- vii. να δίνουν ακριβή στοιχεία για την κατάσταση της ύπαρξής τους,
- viii. έδινε παράλληλα επαρκή στοιχεία προσανατολισμού, ώστε
- ix. οι άνθρωποι να πορεύονται προς τη σωστή κατεύθυνση,
- x. τη σωτηρία τους,
- xi. κατακεραύνωνε εκείνους, που
- xii. εφεύρισκαν τρόπους για
- xiii. να καταπατούν το νόμο του Θεού, αφού
- xiv. υποτιμούν το μείζον και
- xv. εκθειάζουν το ελλάσον,
- xvi. δικαιολογώντας τα αδικαιολόγητα,
- xvii. προβάλλοντας προφάσεις απαράδεκτες,
- xviii. καταπατώντας τους Θείους και
- xix. ανθρώπινους νόμους,
- xx. τηρώντας πάντα τα κοινωνικά προσχήματα,
- xxi. δικάζοντας και
- xxii. καταδικάζοντας τις ανομίες των ανθρώπων, ενώ
- xxiii. οι ίδιοι διαπράττουν τα ίδια, ίσως
- xxiv. και χειρότερα αδικήματα

Έντονος ο πειρασμός. Όχι ανίκητος όμως.

Προχωρούμε.

Και ο Θεός βοηθός!